

Aleg 215

Sprawozdanie

Komisji sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie budowy nowego szpitala powszechnego w Stanisławowie.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdaniem Wydziału krajowego z dnia 15. sierpnia 1908 r. przedstawiono Wysokiemu Sejmowi, że szpital powszechny w Stanisławowie zaliczający się do największych szpitali prowincjonalnych, nie może już obecnie odpowiadać należycie swoim zadaniom, z powodu zużycia i zniszczenia prawie wszystkich budynków i braku takich ubikacyi i urządzeń, bez których dzisiaj żaden szpital odpowiadający wymogom budownictwa szpitalnego egzystować nie może.

Komisya sanitarna opierając się na powyższem sprawozdaniu Wydziału krajowego, przedłożyła Wysokiemu Sejmowi w dn. 22. października 1908 następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala powszechnego w Stanisławowie, a to przez dobudowanie pawilonu chirurgicznego i położniczego na 90 łóżek, dobudowanie pawilonu zakaźnego na 20 łóżek i budynku gospodarczego, tudzież urządzenia trupiarni.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże konieczną na pokrycie połowy kosztów tego rozszerzenia i na pokrycie całkowitych kosztów projektowanych adaptacyi, oraz niezbędnych ulepszeń tegoż szpitala.

W załatwieniu powyższego sprawozdania Komisji sanitarnej powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu w dnia 26. października 1912 następującą uchwałę:

1. Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala powszechnego w Stanisławowie w myśl wniosku Komisji.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w myśl wniosku Komisji (jak wyżej).

Przystępując na podstawie powyższej uchwały do wykonania szczegółowego projektu, doszedł Wydział krajowy do przekonania, że rozmieszczenie projektowanych budynków na obecnym gruncie natrafia na wielkie trudności.

Celem zbadania dokładnego powyższej sprawy, zwołał Wydział krajowy konferencyę interesowanych czynników na dzień 16. grudnia 1911 w Stanisławowie.

Na konferencyi tej prócz delegatów Wydziału krajowego wzięli udział reprezentanci gminy m. Stanisławowa, Rady powiatowej oraz komitetu szpitalnego.

Obecni jednogłośnie stwierdzili, że obecny budynek oraz położenie dotychczasowe szpitala są nieodpowiednie, oraz, że rekonstrukcja dotychczasowego budynku nie doprowadziłaby do zamierzonego celu.

Nadto delegaci gminy miasta Stanisławowa okazali gotowość postarania się, ażeby gmina m. Stanisławowa odstąpiła na rachunek swego ustawowego udziału w kosztach jeden ze swych gruntów, zaś delegaci Rady powiatowej zapowiedzieli, że Rada powiatowa weźmie pod przychylną rozwagę sprawę dobrowolnego przyczynienia się do kosztów budowy celem zmniejszenia wydatków na gminę przypadających.

W rzeczywistości też Magistrat m. Stanisławowa nadesłał Wydziałowi krajowemu szkice gruntów do wyboru, zaś Rada powiatowa uchwałą z d. 12. marca 1912 przyjęła na siebie dobrowolny obowiązek pokrycia z funduszków powiatowych $\frac{1}{4}$ część budowy, w ten sposób, ażeby gmina m. Stanisławowa tylko $\frac{1}{4}$ kosztów poniosła.

Na podstawie przybliżonego kosztorysu, kosztu budowy nowego szpitala na 200 łóżek wraz z urządzeniem wewnętrznym, kanalizacją, urządzeniem mechanicznym, oraz zakupem 5-cio morgowego gruntu, przy obliczeniu zysku ze sprzedaży obecnego gruntu, wyniesie 1,100.000 K.

Na podstawie powyższego sprawozdania Komisya sanitarna zgodnie ze sprawozdaniem Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm zmieniając swoją uchwałę z dnia 26. października 1908, uznaje potrzebę zbudowania nowego szpitala powszechnego w Stanisławowie na 200 łóżek wraz z budynkami ubocznymi na innym jak obecnie miejscu.
2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się konieczną do pokrycia połowy kosztów budowy, urządzenia wewnętrznego i zakupu gruntu.

Przewodniczący
Jabłoński.

Sprawozdawca :
Krasicki.